



## *Fejszecsattogás*

vajon hol lehet V.  
hol ácsorog tévutak  
keresztelkedésénél  
zöld jelzésre várva  
P. mintha egy 19. századi  
orosz regényből tévedt volna közénk  
távoli volt és titokzatos  
a Széchenyi utcából  
utolsó versébe költözött  
K. hangja olyan messze  
távolodott hogy már füllel nem is hallható  
csak emlékezetünkben visszhangzik tovább  
S. meghalt régi jó barát volt  
hiányzik nagyon azóta hogy  
hamvait szétszórtuk  
vigyázva lépek a földre  
rá ne tapossak  
H. elköltözött Somogyba  
új életet kezdeni  
abban vajon jut-e hely  
nekünk régieknek  
s hogy bírjuk majd  
az ottani levegőt  
és az új társaságot  
P. félrevonult  
elhatározta  
végre rendet rak életében  
rend a lelke mindenek nem könnyű  
megszabadulni attól  
amiért megszakad a szív

magamra maradtam  
üres vagyok mint a talpig szakadt zsák  
csak a sötétség talál helyet magának bennem

eltévedt hangok a ködben  
nem találok az utat visszafelé  
zúzmarások félelmükben a fák  
idehallatszik a fejszecsattogás

## *Az út vége*

kínálja magát az utca  
hogyan menjek rajta végig  
hiszen azért van vagyis miattam  
ha nem is végig legalább a sarokig  
ahol a söröző van a pult mögött szép fiatal nő  
még nem rakta le benne petéit a szépségszisz  
arcán a mosoly lehetne a boldogság címere  
még innen van amin egyszer túl lesz ő is  
így vagy úgy de már nem nekem kapja le  
az üvegről a kupakot más íze lesz a sörnek  
a sarkon túl vannak más utcák is mint egy  
meggondolt mondat szavai kapcsolódnak egymásba  
de csak egy utca visz a házig fáradtan  
hazamégy lerúgod poros cipődet ami  
cipő nélkül is nem hiányzol belőle